

The Right of the Firstborn in the Old Testament Laws of Inheritance

Gabriel Florinel ION¹

Liviu-Bogdan CIUCĂ²

Abstract: The concept of the rights of the firstborn is important in the laws of inheritance described in the Old Testament. This article explores the complex legal framework surrounding the rights of the firstborn as presented in various passages of the Old Testament. Through detailed analysis of relevant biblical texts, historical contexts, and scholarly interpretations, this study investigates the evolution and implications of the rights conferred on the firstborn in matters of inheritance. The examination includes discussions of primogeniture, birthright privileges, and the distribution of family assets among siblings. Furthermore, this article examines the implications of birthright for inheritance practices, family dynamics, and social structures in ancient Israelite communities. By shedding light on the legal principles governing the rights of the firstborn in the Old Testament, this research contributes to a deeper understanding of the historical and cultural foundations of inheritance laws in ancient Israel.

Keywords: Inheritance; Civil law; Family Law; Old Testament; Theology and Science

1. Introducere

În Vechiul Testament al Bibliei, legile moștenirii și dreptul primului născut reprezintă aspecte fundamentale ale structurii sociale și religioase a poporului evreu. Aceste legi, stabilite de Dumnezeu prin intermediul lui Moise, nu doar reglementau distribuția proprietății și a averii în cadrul comunității evreiești, ci și

¹ PhD in Progress, Doctoral School of Socio-Human Sciences, Law field, within IOSUD - "Dunarea de Jos University" of Galati, Romania, Address: Str. Domneasca, 111, Galati 800201, Romania, Corresponding author: gabrielgaby14598@gmail.com.

² Professor, PhD, "Dunarea de Jos University" of Galati, Faculty of Law and Administrative Sciences, Romania, Address: Str. Domneasca, 111, Galati 800201, Romania, E-mail: bogdan.ciuca@ugal.ro.

Copyright: © 2024 by the authors.
Open access publication under the terms and conditions of the
Creative Commons Attribution (CC BY) license
(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

ALS, Vol.7, no.1, pp. 218-225

conturau relația dintre indivizi și Dumnezeu și subliniau valorile și credințele fundamentale ale poporului evreu.

În această introducere, ne propunem să explorăm în profunzime semnificația și impactul dreptului primului născut în cadrul legilor moștenirii din Vechiul Testament. Vom examina contextul istoric și cultural în care aceste legi au fost stabilite, precum și implicațiile lor teologice și sociale. De asemenea, ne vom concentra pe modul în care aceste legi au influențat nu doar viața cotidiană a poporului evreu, ci și interpretarea ulterioară a textelor biblice și tradițiilor religioase.

Pentru a înțelege pe deplin semnificația dreptului primului născut în legile moștenirii din Vechiul Testament, este crucial să analizăm contextul istoric și cultural în care aceste legi au fost stabilite. În perioada în care au fost scrise cărțile Vechiului Testament, societatea evreiască era una agrară, bazată pe familie și comunitate. Moștenirea și proprietatea erau aspecte centrale ale vieții sociale și economice, iar regulile privind transmiterea acestora erau esențiale pentru menținerea ordinii și stabilității în cadrul comunității (Sarna, 1996, p. 94).

În plus, societatea evreiască era profund influențată de tradițiile și credințele religioase. Legile moștenirii și dreptul primului născut nu erau doar reguli sociale, ci și expresii ale credinței și relației speciale dintre poporul evreu și Dumnezeu. Aceste legi reflectau convingerea că Dumnezeu este stăpânul absolut al tuturor lucrurilor și că fiecare aspect al vieții, inclusiv moștenirea, trebuie să fie reglementat în conformitate cu voința divină.

2. Rolul Spiritual al Primului Născut în Vechiul Testament

În Vechiul Testament, primul născut avea o semnificație spirituală aparte în cadrul familiei și al comunității. Acest rol spiritual al primului născut este reflectat în moduri diverse în textele biblice și în tradițiile culturale ale vremii. În această lucrare, ne propunem să explorăm rolul spiritual al primului născut în Vechiul Testament, evidențind referințe biblice relevante și interpretări teologice.

- Primul născut ca semn al legământului lui Dumnezeu:

Un aspect important al rolului spiritual al primului născut în Vechiul Testament este legat de semnificația acestuia în cadrul legământului lui Dumnezeu cu poporul Israelit (Parry, 2005, p. 101). În Ieșire 13:2, Dumnezeu poruncește: *"Să sfințești Mie orice întâi-născut, orice deschizător de pântece între copiii lui Israel, atât dintre oameni, cât și dintre animale; acestea sunt ale Mele."* Acest pasaj subliniază importanța primului născut în contextul legământului divin și îi atribuie acestuia un statut aparte în rândul poporului Israel.

- Primul Născut ca Reprezentant al Preoției Familiale:

În anumite tradiții din Vechiul Testament, primul născut era văzut ca un reprezentant al preoției familiale și avea responsabilități spirituale specifice în cadrul acesteia. De exemplu, în Numerii 3:12-13, Dumnezeu spune: *“Iată, Eu Îmi iau Leviții dintre copiii lui Israel în locul tuturor întâi-născuților dintre copiii lui Israel; Leviții vor fi ai Mei. Căci orice întâi-născut este al Meu; în ziua când am lovit pe toți întâi-născuții în țara Egiptului, Mi i-am sfințit pe cei dintre copiii lui Israel.”*

- Primul Născut ca Binecuvântare și Moștenire Spirituală:

În multe pasaje din Vechiul Testament, primul născut este asociat cu binecuvântarea și moștenirea spirituală. De exemplu, în Facere 49:3-4, Iacov binecuvântează pe Iuda, spunând: *“Iuda, tu mă lauzi pe mine; frații tăi te vor lăuda pe tine. Mâna ta va fi pe ceafa vrăjmașilor tăi; feciorii tatălui tău se vor închina ție.”* Această binecuvântare reflectă importanța primului născut în transmiterea binecuvântării și moștenirii spirituale în cadrul familiei.

Rolul spiritual al primului născut în Vechiul Testament este complex și variat, reflectând aspecte ale legământului lui Dumnezeu cu poporul Israel, precum și tradiții culturale și religioase specifice. Prin explorarea referințelor biblice și a interpretărilor teologice relevante, putem înțelege mai bine semnificația și importanța primului născut în contextul spiritual al lumii antice.

2.1. Exemple de Prim Născut din Biblie

În Biblie, conceptul de prim născut este adesea menționat în contexte diverse, fie în legătură cu legi și tradiții culturale, fie în povestiri și genealogii care ilustrează importanța acestui statut. În această lucrare, vom explora trei exemple de prim născut din Biblie, evidențiind rolurile și semnificațiile lor în cadrul relatărilor scripturistice.

- Cain și Abel

Printre cele mai cunoscute exemple de prim născut din Biblie se regăsesc Cain și Abel, fiii lui Adam și Eva. În Facere 4:1-2, se menționează: *“Și Adam a cunoscut pe Eva, femeia lui, și ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain, și a zis: «Am dobândit un băiat prin ajutorul Domnului.» Și a mai născut pe fratele lui, pe Abel.”* Cain este primul născut al lui Adam și Eva, iar Abel este al doilea născut. Relatarea continuă cu povestea lor tragică, evidențiind rivalitatea dintre cei doi frați și consecințele actelor lor.

- Ismael

Un alt exemplu de prim născut din Biblie este Ismael, fiul lui Avraam cu Hagara, roaba sa. În Facere 16:15-16, se spune: *“Agar a născut un fiu lui Avraam; iar Avraam a*

numit pe fiul născut lui Agar Ismael. Avraam avea optzeci și șase de ani când Agar l-a născut pe Ismael." Ismael este primul născut al lui Avraam și, conform tradiției, a fost binecuvântat de Dumnezeu, dar în cele din urmă, Avraam este binecuvântat cu alt fiu, Isaac, prin Sara, soția sa.

- Manase și Efraim

În Vechiul Testament, o altă poveste relevantă despre primul născut este cea a lui Manase și Efraim, fiii lui Iosif, fiul lui Iacov. În Facere 41:51-52, se relatează: *"Iosif a numit pe cel dintâi-născut Manase, zicând: «Dumnezeu m-a făcut să uit toată necazul meu și toată casa tatălui meu.» Și pe al doilea l-a numit Efraim, zicând: «Dumnezeu m-a înmulțit în țara necazului meu.»"* În această poveste, Iosif își numește primul născut Manase, dar binecuvântarea lui Iacov schimbă ordinea, binecuvântând pe Efraim mai presus de Manase.

2.2. Tradițiile Legate de Primul Născut în Vechiul Testament

În Vechiul Testament al Bibliei, tradițiile și riturile legate de primul născut ocupă un loc semnificativ în cultura și religia evreiască. Aceste tradiții au fost esențiale pentru înțelegerea identității și a responsabilităților în cadrul comunității și au avut o profundă semnificație spirituală și socială. În cele ce urmează, vom explora tradițiile legate de primul născut din perspectiva textelor și practicilor vechiului Israel.

- Consacrarea Primului Născut

Una dintre tradițiile importante legate de primul născut în Vechiul Testament este aceea a consacrării sau dedicării lui Dumnezeu. Această tradiție este în mod special reflectată în Cartea Exodului și face parte din legea mozaică. Potrivit acestei tradiții, primul născut al fiecărei familii era considerat sfânt pentru Dumnezeu. În Exodul 13:2, Dumnezeu îi poruncește lui Moise să spună poporului: *"Să consacrați Mie orice prim născut; orice întâi-născut în rândul israeliților, fie om, fie animal, este al Meu."*

Această consacrare a primului născut implica adesea o ceremonie specială în care copilul era prezentat în templu sau în fața preotului, și oferit lui Dumnezeu în semn de recunoștință și supunere (Brettler, 2014, p. 186). De asemenea, această tradiție includea plata unui preț de răscumpărare pentru primul născut, conform legii lui Moise (Numeri 18:15-16). Aceasta simboliza recunoașterea faptului că viața primului născut îi aparținea în mod special lui Dumnezeu.

- Rolul și Drepturile Primului Născut

În cultura evreiască, primul născut avea o poziție privilegiată și o serie de responsabilități speciale în cadrul familiei și comunității. Înainte de intrarea în Țara Promisă, primul născut purta o responsabilitate specială în ceea ce privește păstrarea

legii și tradițiilor mozaice. El era adesea văzut ca un lider spiritual și moral în cadrul familiei.

În plus, primul născut avea dreptul la o moștenire dublă în comparație cu ceilalți copii ai familiei (Deuteronom 21:17). Aceasta însemna că el primea o parte mai mare din moștenirea părintească și de multe ori devenea capul familiei după moartea părinților. Această practică era crucială pentru menținerea stabilității și unității familiei și pentru transmiterea tradițiilor și valorilor de la o generație la alta.

- **Symbolismul Primului Născut în Religie și Spiritualitate**

Primul născut a avut, de asemenea, o semnificație profundă în ceea ce privește sacrificiul și răscumpărarea în teologia evreiască. În multe texte din Vechiul Testament, primul născut este asociat cu sacrificiul și cu ispășirea păcatelor. În contextul poveștii despre jertfa lui Isaac în Cartea Genezei, primul născut este simbolul supunerii și credinței absolute în Dumnezeu (Brettler, 2014, p. 186).

Această tradiție a primului născut a continuat să influențeze spiritualitatea evreiască și în perioada post-biblică. De-a lungul istoriei iudaice, primul născut a rămas un simbol puternic al identității religioase și al legăturii speciale cu Dumnezeu (Kyu, 2019, p. 98).

Tradițiile legate de primul născut din Vechiul Testament au jucat un rol esențial în definirea identității și a relației cu Dumnezeu în cultura și religia evreiască. Aceste tradiții au evidențiat importanța sacrificiului, a supunerii și a responsabilității în cadrul comunității, reflectând valorile și credințele fundamentale ale poporului evreu în legătură cu viața și credința lor.

3. Dreptul Primului Născut în Legile Moștenirii din Vechiul Testament

În Vechiul Testament al Bibliei, dreptul primului născut în legile moștenirii ocupă un loc deosebit de important. Aceste legi, care au fost stabilite de Dumnezeu prin intermediul lui Moise, reglementau distribuirea proprietății și a averii în cadrul comunității evreiești. Dreptul primului născut era asociat cu o serie de privilegii și responsabilități, reflectând structura socială și spirituală a poporului evreu. În cele ce urmează, vom explora în detaliu rolul și semnificația dreptului primului născut în legile moștenirii din Vechiul Testament.

- **Fundamentul Scriptural al Dreptului Primului Născut**

Legile moștenirii din Vechiul Testament sunt în principal reglementate în cărțile Leviticul și Numerii, dar se găsesc referințe și în alte părți ale Bibliei. În Deuteronom 21:15-17, se afirmă clar principiul dreptului primului născut: *“15. Dacă un bărbat are două femei, una iubită și alta urâtă, și amândouă îi nasc copii, iar cel dintâi născut este al*

celelalte urâte, 16. Atunci, în ziua când va lăsa moștenire pe copiii săi ceea ce are, nu-i va putea da ce a născut al celei iubite înaintea celui dintâi născut, fiul celei urâte, care este întâiul său născut. 17. El trebuie să recunoască dreptul întâiului său născut, în favoarea fiului celei urâte, dându-i două părți din tot ce are, căci el este întâiul rod al bărbăției lui, dreptul lui întâi născut este al său."

Această poruncă divină a stabilit în mod clar importanța dreptului primului născut și regulile specifice privind moștenirea.

- Privilegiile și Responsabilitățile Primului Născut

Primul născut avea mai multe privilegii și responsabilități în cadrul familiei și al comunității. În primul rând, el avea dreptul la o parte dublă din moștenirea părintească în comparație cu ceilalți copii ai familiei. Această moștenire dublă era prevăzută pentru a asigura stabilitatea financiară a primului născut și pentru a-i permite să își îndeplinească responsabilitățile suplimentare ca lider al familiei după moartea părinților.

În plus, primul născut era adesea văzut ca un lider spiritual și moral în cadrul familiei (Fishbane, 2002). El avea responsabilitatea de a respecta și de a transmite tradițiile și valorile familiei și de a oferi îndrumare celorlalți membri ai familiei în probleme spirituale și legale.

- Semnificația Simbolică și Teologică

Dreptul primului născut în legile moștenirii din Vechiul Testament are și o semnificație simbolică și teologică profundă. În multe texte biblice, primul născut este asociat cu ideea de preoție și sacrificiu. De exemplu, în Cartea Exodului, Dumnezeu îi spune lui Moise să declare că poporul lui Israel este "*fiul său întâi născut*" (Exodul 4:22), subliniind legătura specială dintre Israel și Dumnezeu.

Această asociere a primului născut cu sacrificial și cu preoția a avut implicații profunde în teologia evreiască și în spiritualitatea ulterioară. În mod similar, creștinismul a interpretat aceste idei în contextul lui Iisus Hristos, văzut adesea ca "*Primul Născut din morți*" (Coloseni 1:18), care prin sacrificiul său a deschis calea spre mântuire pentru toți oamenii (Levinson, 1972, pp. 1-20).

Dreptul primului născut în legile moștenirii din Vechiul Testament nu numai că a reglementat distribuția proprietății și a averii în cadrul comunității evreiești, dar a avut și o semnificație profundă în ceea ce privește identitatea spirituală și teologică a poporului evreu. Aceste legi au reflectat valorile și credințele fundamentale ale poporului evreu și au contribuit la modelarea identității lor religioase și culturale.

3.1. Dreptul primului născut în Vechiul Testament și corelațiile cu timpurile actuale

Una dintre corelațiile evidente între dreptul primului născut în Vechiul Testament și timpurile actuale este importanța respectării tradiției și transmiterea valorilor familiale. În Vechiul Testament, primul născut avea responsabilitatea de a păstra și de a transmite tradițiile și valorile familiei mai departe. Într-un mod similar, în societatea contemporană, primul născut sau cel mai în vârstă dintre frați este adesea văzut ca un model pentru ceilalți membri ai familiei și are o influență puternică în ceea ce privește respectarea tradițiilor și valorilor familiale.

Într-o lume în care schimbările sociale și tehnologice se produc rapid, respectarea tradițiilor și valorilor familiale poate fi adesea neglijată sau subestimată. Totuși, învățăturile din Vechiul Testament ne amintesc că acestea reprezintă fundamentul stabilității și unității în cadrul familiei și al comunității.

O altă corelație între dreptul primului născut și timpurile actuale se referă la conceptul de responsabilitate și leadership spiritual. În Vechiul Testament, primul născut avea adesea un rol de lider spiritual și moral în cadrul familiei și al comunității. El era responsabil nu doar de gestionarea bunurilor materiale, ci și de îndrumarea și protejarea celorlalți membri ai familiei în ceea ce privește problemele spirituale și morale.

În societatea contemporană, ideea de leadership spiritual poate fi aplicată în diferite contexte, cum ar fi în cadrul familiei, al comunității religioase sau al organizațiilor non-profit. Primul născut sau cei mai în vârstă dintre frați pot fi văzuți ca lideri ai familiei în ceea ce privește deciziile morale și spirituale și pot juca un rol important în orientarea celorlalți membri ai familiei către valorile și principiile fundamentale.

comunității. Prin reflectarea asupra acestor învățăminte din Vechiul Testament, putem obține o mai bună înțelegere a responsabilităților și a rolului nostru în lumea de astăzi.

4. Concluzii

În acest articol, am examinat în detaliu rolul și semnificația dreptului primului născut în legile moștenirii din Vechiul Testament. Am observat că aceste legi, stabilite de Dumnezeu prin intermediul lui Moise, au reglementat distribuirea proprietății și a averii în cadrul comunității evreiești, reflectând valori și credințe fundamentale ale poporului evreu.

Dreptul primului născut a fost fundamentat scriptural în Deuteronom 21:15-17, unde se afirmă clar principiul că primul născut are dreptul la o parte dublă din moștenirea părintească în comparație cu ceilalți copii ai familiei. Această moștenire

dublă a avut scopul de a asigura stabilitatea financiară a primului născut și de a-i permite să își îndeplinească responsabilitățile suplimentare ca lider al familiei după moartea părinților.

Pe lângă privilegiile materiale, primul născut a avut și responsabilități spirituale și morale. El era adesea văzut ca un lider spiritual și moral în cadrul familiei, având datoria de a respecta și de a transmite tradițiile și valorile familiei și de a oferi îndrumare celorlalți membri ai familiei în probleme spirituale și legale.

În plus, dreptul primului născut a avut o semnificație simbolică și teologică profundă. Acesta a fost asociat cu ideea de preoție și sacrificiu în multe texte biblice, subliniind legătura specială dintre poporul lui Israel și Dumnezeu. Interpretările ulterioare ale acestor idei în contextul creștinismului au adus o nouă înțelegere a sacrificialului și a preoției, văzându-L pe Iisus Hristos ca "*Primul Născut din morți*", care prin sacrificiul Său a deschis calea spre mântuire pentru toți oamenii.

În final, studiul dreptului primului născut în legile moștenirii din Vechiul Testament ne oferă o perspectivă profundă asupra valorilor și credințelor fundamentale ale poporului evreu și ne invită să reflectăm asupra semnificației spirituale și sociale a acestei instituții în cadrul culturii biblice.

5. Bibliography

- Brettler, M. (2014). *The Jewish Study Bible. Second Edition*. Oxford: Oxford University Press.
- Fishbane, M. (2002). *The JPS Bible Commentary: Haftarah*. Philadelphia: Ed. Jewish Publication Society.
- Kyu, S. (2019). *The Firstborn Son in Ancient Judaism and Early Christianity. A Study of Primogeniture and Christology*. Leiden, Netherlands: Brill.
- Levinson, B. (1972). Inheritance by the Firstborn. *Jewish Quarterly Review*, 1-20.
- Parry, J. A. (2005). *The Book Of Lights I. Unveiling the mystery of God*. Illinois: P&P.
- Sarna, M. (1996). *Exploring Exodus: The Origins of Biblical Israel*. Berlin: Schocken.